

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

вірогідність злоякісного утворення. Висока ймовірність (> 95%) того, що ці патологічні утворення є злоякісними. Категорія 6. Верифікований діагноз - злоякісне новоутворення підтверджено результатами біопсії. Ця категорія додана для патологічних утворень у грудній залозі, виявлених при візуальному дослідженні з подальшою верифікацією діагнозу як злоякісного утворення згідно з результатами біопсії (до проведення радикальної терапії). Категорія 0. Вимагала проведення додаткових візуалізаційних досліджень або раніше отриманих мамограм для порівняння. Ця категорія майже завжди використовувалась у контексті скринінгових обстежень. Рекомендація щодо додаткового візуалізаційного дослідження включала прицільне мамографічне обстеження з компресією (у 15 пацієток), зі збільшенням зображення (у 6 пацієток), аксілографія (у 36 пацієток) і проведенням ультразвукових досліджень. Ця категорія використовувалась після повного мамографічного обстеження. З контрастних методів дослідження дуктографію проведено 72 пацієткам, пневмокістографію – 54 жінкам.

Серед обстежених рак грудної залози виявлен у 228 пацієток, з них: допальпальбельний у 37, мультицентричний у 68, рак обох молочних залоз у 59, рак додаткової частки – у п'яти. Внутрішньопроковий рак діагностовано в дев'яти випадках, внутрішньокістозний – у двох. Метастази в аксиллярні лімфатичні вузли виявлено в 43 випадках, метастази в молочну залозу – у п'яти.

Шумко Б.І.

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ЛІКУВАННЯ РАКУ ГЛОТКИ

Кафедра онкології та радіології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Різні підходи до поєднання методів комплексного лікування хворих на рак ротової порожнини залишаються дискусійними питаннями. Інформації про локалізацію та розмір пухлини, наявність регіонарних і віддалених метастазів, гістологічну будову та ступінь диференціювання новоутворення недостатньо для прогнозування перебігу захворювання. Злоякісні пухлини глотки складають 0,8-3% в структурі злоякісних онкологічних захворювань. Основним морфологічним типом злоякісних пухлин даної локалізації в 90-95% випадків є плоскоклітинний рак різного ступеня.

Метою нашого дослідження є покращення результатів лікування хворих на злоякісні новоутворення носової і ротової частин глотки шляхом використання різних схем хіміотерапії та променевого лікування.

Обстежено 18 хворих зі злоякісними новоутвореннями ротової та носової частин глотки, що знаходились на стаціонарному лікуванні у III хірургічному відділенні Чернівецького обласного клінічного онкологічного диспансеру. У всіх хворих діагноз був підтверджений результатами цитологічного або гістологічного дослідження. Незважаючи на те, що новоутворення ротоглотки відносяться до візуальних форм, у більшості хворих діагноз встановлюється при занедбаних стадіях розвитку онкопроцесу. Так, з 18 хворих, що були госпіталізовані до відділення, захворювання у стадії T3-4 було визначено в 12 випадках. Регіонарні метастази (N1-3) були визначені у 6 хворих. До комплексного дослідження увійшли імунологічне і біохімічне дослідження крові. Променева терапія у досліджуваних хворих проводилась на гаматерапевтичній установці "Агат" з врахуванням індивідуальної чутливості організму досліджуваних пацієнтів з разовою вогнищевою дозою 1,5-2,5 Гр п'ять разів на тиждень. Сумарна вогнищева доза (СВД) становила (залежно від структури пухлини та локалізації) 55-65 Гр, яка поділяється на два приблизно однакових за дозами періоди з перервою між ними у 2-3 тижні. За наявності регіонарних метастазів проводилось опромінювання зон регіонарного метастазування.

Досліджуваним хворим проводили внутрішньовенну системну поліхіміотерапію і дистанційну гамма терапію починаючи з курсу хіміотерапії з використанням препаратів: Цисплатин 50 мг/м² в/в - 4 день; Блеоміцин 10 мг/м² в/в - 1, 8, 15 день; Метотрексат 40 мг/м²

в/в - 1 і 15 день; 5-фторурацил 600 мг/м² в/в - 1 і 15 день.

Після закінчення курсу поліхіміотерапії, при задовільних показниках периферичної крові, починали проведення курсу променевої терапії за радикальною програмою. Проведення хіміопроменевої терапії обов'язково супроводжувалась призначенням імунорегуючих препаратів.

Аналізуючи отримані результати лікування системної поліхіміотерапії та дистанційної гама терапії встановлено токсичні ефекти цисплатину (включно з гематологічною, нирковою, неврологічною та ототоксичністю), що обмежує спроби застосування більших доз препарату або схем з інтенсифікацією дози. Виживання хворих у даній ситуації складало від 6 до 9 місяців.

Токсони – це цитостатики рослинного походження із тихоокеанського та європейського тиса, так звані (таксол, таксотер), токсичність яких значно нижча, ніж традиційних хіміопрепаратів. Таксол призначався в дозі 100 мг/м² в 1-й день внутрішньовенно впродовж 1 години, 5-фторурацил в дозі 600 мг/м²/д в 1-5-й дні. Паралельно с поліхіміотерапією проводилась стандартна променева терапія в СВД 60-64 Гр. Загальна річна виживаємість складала 64% досліджуваних хворих.

Отримані результати дозволяють вважати за доцільне включення до схеми внутрішньовенної системної поліхіміотерапії токсонів (паклітакселу), оскільки їх використання збільшує тривалість і якість життя хворих, та дає основу для розробки органозберігаючих методів лікування хворих.

СЕКЦІЯ 17 АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ШКІРНО-ВЕНЕРИЧНИХ, ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ТА ТУБЕРКУЛЬОЗУ

Денисенко О.І.¹, Москалюк В.Д.², Тодоріко Л.Д.³
ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ,
ІНФЕКТОЛОГІЇ, ФТИЗИАТРІЇ ТА ПУЛЬМОНОЛОГІЇ

Кафедра дерматовенерології¹

Кафедра внутрішньої медицини та інфекційних хвороб²

Кафедра фтизіатрії та пульмонології³

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

З моменту створення кафедри дерматовенерології її співробітники значну увагу приділяли науковим дослідженням, спрямованим на вивчення етіопатогенезу, удосконалення діагностики та лікування дерматозів і венеричних захворювань, особливо тих, що були найбільш поширеними на території Чернівецької області (дерматомікози, туберкульоз шкіри, сифіліс), що лягло в основу низки галузевих методичних рекомендацій.

На кафедрі дерматовенерології у різні роки працювали визначні науковці, які внесли вагомий вклад у розвиток дерматовенерологічної науки на Буковині – професори Гржебін З.Н., Бухарович М.Н., Касько Ю.С., Бухарович А.М., під керівництвом яких співробітники кафедри виконували наукові дослідження, присвячені удосконаленню діагностично-лікувальної тактики щодо хворих на екзему, червоний вовчак, туберкульоз шкіри, серорезистентний сифіліс та апробації нових лікарських засобів у дерматологічній практиці.

За підсумками виконання науково-дослідних робіт співробітниками кафедри захищено 3 докторські та 16 кандидатських дисертацій, видано 7 монографій, а також опубліковано чисельні наукові статті, у тому числі у наукових виданнях, які включені до наукометричної бази SCOPUS, видано десятки інформаційних листів, патентів, оформлено низку нововведень та рацпропозицій. Результати наукових досліджень неодноразово були представлені науковцями кафедри на науково-практичних конференціях, у тому числі – міжнародних наукових форумах (Польща, ФРН, Румунія, Чехія та ін.).

Сучасні наукові дослідження кафедри дерматовенерології присвячені науковій тематиці, яка має важливе практичне спрямування, а саме – з'ясування етіопатогенетичних